

для його розушільнення. Збірник наукових праць. Кам'янець-Подільський : Подільський державний аграрно-технічний університет, 2014. випуск 22. – С. 377-385.

8. Бурдега В. Ю. Показники якості пошарового розпушування ґрунту удосконаленою зубовою бороною. Механізація сільськогосподарського виробництва. К. : НАУ, 2003. Том 14. С. 259-265.

Бурлюк Володимир

к.військ.н., доцент

Подільський державний аграрно-технічний університет

м. Кам'янець-Подільський

МОНІТОРИНГ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ ПІД ЧАС ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ МІННОЇ БЕЗПЕКИ

Вибухонебезпечними предметами в наші дні можна вважати будь-яку речовину або предмет, які здатні вибухати й завдавати чимало біди тим, хто не вміє з ними поводитись.

Минуло вже понад 60 років відтоді, як відгрімилі останні бої Великої Вітчизняної війни. Але й досі багатостраждальна українська земля приховує в собі страшні залишки того часу – бомби, снаряди, міни, гранати, патрони. Усе це називають вибухонебезпечними предметами (ВНП). За окремими підрахунками, ще сьогодні на території України перебуває кілька мільйонів одиниць смертоносного вантажу, в тому числі близько 100 тисяч авіабомб.

Україна підтримує запровадження заборони ППМ як кінцеву мету заходів, спрямованих на усунення причин виникнення і поглиблення гуманітарної кризи, спричиненої широкомасштабним та невідбирковим застосуванням мін. Україна не є виробником та експортером ППМ.

Вибухонебезпечні предмети становлять смертельну загрозу. До них належать: артилерійські снаряди; реактивні та інженерні міни; авіабомби; детонатори; ручні гранати; набої різних видів. Усі вони містять вибухові речовини й можуть вибухнути від удару, тертя, струсу або інших механічних дій.

Зовнішній вигляд боєприпасів від тривалого перебування в ґрунті або у воді сильно змінюється: під впливом вологи вони деформуються, іржавіють і від найменшого дотику можуть вибухнути. Ця зброя може розірватися в руці. Відомо чимало випадків, коли діти, не підозрюючи про небезпеку, гралися знайденими предметами.

За підсумками роботи військових саперів Збройних Сил України за останні 20 років знешкоджено майже 500 тисяч боєприпасів як часів минулої війни, так і тих, які використовувала Радянська армія під час навчань.

Велика кількість боєприпасів, яка залишилась після розвалу колишнього Радянського Союзу, передислокація їх на територію України з початком виводу військ із держав-учасниць Варшавського договору, привели до накопичення на арсеналах Міноборони значної кількості вибухового і пожеженобезпечного майна, більша частина якого морально та фізично застаріла і непридатна для використання за призначенням. Практично у всіх боєприпасів закінчився гарантійний термін зберігання.

Облікові дані свідчать, що на 159 базах, складах та арсеналах ЗС, які дислоковані практично по всій території України, зберігається близько 2,5 млн.т. ракет і боєприпасів, з них близько 1,3 млн.т. підлягають утилізації.

Більшість з цих баз і арсеналів розташовані поблизу населених пунктів та техногенно-небезпечних об'єктів (Хмельницької, Південно-Української АЕС, міст Львова, Харкова, Севастополя тощо).

Причини незадовільного стану арсеналів, баз, складів зберігання боєприпасів:

- відсутність достатнього фінансування;
- розміщення біля потенційно-небезпечних об'єктів та ненаселених пунктів;
- не обладнано блискавкозахисними спорудами; - територія не обнесена захисними валами;
- сховища не обладнані автоматичною пожежною сигналізацією; - дерев'яні конструкції сховищ не оброблено вогнезахисною сумішшю; - відсутність системи відео спостереження.

Військові фахівці констатують: завантаженість арсеналів, баз, складів становить 150 відсотків нормативної місткості.

Ті боезапаси, що дістались нам у спадок від Радянського Союзу, в рази перевищують потреби Українського війська.

